

Radiumbehandeling van kanker van den baarmoedermond. — Nog steeds is het voor velen een vraagstuk, of operabele kankergezwellen van den baarmoedermond chirurgisch of uitsluitend met bestraling behandeld moeten worden. Het is daarom van belang aandacht te wijden aan de uitkomsten, die REGAUD en zijn medewerkers LACASSAGNE, ROUX—BERGER, COUTARD, MONOD, PIERUIN en RICHARD in het Institut de Radium de l'Université de Paris bij bestraling van kanker van den baarmoedermond hebben verkregen en waarvan zij mededeeling hebben gedaan op het 4de congres van de Ass. des Gynécologues et Obstétriciens de la langue française.

De mededeeling loopt over 362 gevallen, die in de jaren 1919 tot 1923 zijn bestraald. In 1919 en 1920 zijn 6 patiënten (1.5 pCt) tengevolge van infectie in aansluiting aan de behandeling gestorven. Na 1920 kwam deze doodsoorzaak, door ernstig geïnficeerde patiënten van behandeling uit te sluiten, niet meer voor. 236 zieken stierven aan haar kanker; dezen waren allen door de behandeling langeren of korteren tijd aanmerkelijk verbeterd. 28 niet genezen patiënten zijn nog in leven, waarvan 3 reeds gedurende 5 à 6 jaar, 3 patiënten zijn door hysterectomie na bestraling genezen. 95 patiënten zijn in leven en zonder eenige aantoonbare kanker; hierbij zijn er 8 van 5 à 6 jaar, 17 van 4 à 5 jaar en zoo toenemend tot 36 van 1 à 2 jaar. Dit geeft een gemiddelde genezing van 26.2 pCt. en wel 9,1 pCt. voor 1919 opklimmend tot 43.9 pCt. voor 1923. Deze jaarlijksche toeneming is niet uitsluitend veroorzaakt door den afnemenden duur der waarneming; voor een groot deel is deze ontstaan door verbetering der techniek. Dit volgt uit het toenemend aantal patiënten, dat, na één jaar goed te zijn geweest, dit na twee en drie jaar ook nog was.

Inoperabel waren 56.5 pCt., operabel of twijfelachtig 43.5 pCt.. Hiervan zijn op het oogenblik respectievelijk 17 en 39 pCt. goed.

Uitsluitend voor chirurgische behandeling komen naar hun meening in aanmerking de gevallen, waar een adeno-epitheliom blijkt te bestaan of waar een infectieuze aandoening der adnexa is, en verder de gevallen, die reeds vroeger tevergeefs bestraald zijn. Alle overige operabele gevallen behandelen zij met radium, omdat zij overtuigd zijn, dat de uitkomsten hiermede bereikt die der chirurgische behandeling overtreffen (en gezien hun cijfers van 39 pCt. schijnen zij hierin gelijk te hebben); maar zij achten het gewettigd gevallen, die bij uitstek operabel zijn te opereeren, daar zonder twijfel in dat geval de chirurgie een groot aantal genezingen verkrijgt. Zij meenen echter, dat het aantal patiënten, dat zóó tijdig chirurgische hulp zoekt, zéér gering is. Voor klinieken, waar men nog weifelt, welke behandelingswijze de voorkeur verdient, raden zij aan hysterectomie na bestraling, maar alleen, bij van te voren reeds goed operabele gevallen. Het is een ijdele hoop te verwachten, dat inoperabele gevallen door bestraling operabel worden.

Tot slot spreken zij als hun meening uit, dat meer en meer de hysterectomie, ook bij goed operabele epitheliomen van den baarmoedermond zal worden verlaten.

J. W. F. JANSSEN.